

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS

Gjykata Supreme e Kosovës
Ap.-Kz. Nr. 251/2011
Prishtinë
13 dhjetor 2011

Gjykata Supreme e Kosovës ka mbajtur seancën sipas nenit 26 paragrafit (1) të Kodit të Procedurës Penale të Kosovës (KPPK-së), dhe nenit 15.4 të Ligjit mbi kompetencat, përzgjedhjen e lëndëve dhe caktimin e lëndëve të gjyqtarëve dhe prokurorëve të EULEX-it në Kosovë (LmK-së) më 13 dhjetor 2011, në ndërtesën e Gjykatës Supreme në kolegjin e përbërë prej Gjyqtarit të EULEX Gerrit-Marc Sprenger si kryetar i kolegjit, Gjyqtarës së EULEX-it Anne Kerber dhe Gjyqtarëve të Gjykatës Supreme të Kosovës Emine Mustafa, Nesrin Llushta dhe Salih Toplica si anëtarë të kolegjit.

Me Zyrtarin ligjor të EULEX-it Holger Engelmann, si procesmbajtës.

Në prani të

Prokurores Publike Ndërkombëtare Gabriele Walentich, Zyra e Prokurorit të Shtetit të Kosovës (ZPShK).

Në lëndën penale me numër AP-KZ 251/2011 kundër të pandehurit:

N. D. i lindur më [redacted] në fshatin [redacted]
[redacted] i biri i [redacted] dhe [redacted] Shqiptar i Kosovës,
veçdbanimi në [redacted] Kosovë, i martuar,
baba i një (1) fëmije, shkollimi vetëm gjashtë (6) klasë të shkollës fillore, automekanik,
me gjendje ekonomike mesatare, me një dënim të mëhershëm, në paraburgim prej 21
prillit 2009 deri më 23 shkurt 2010.

Sipas aktgjykimit të shkallës së parë të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë në lëndën nr. P.
Nr. 41/10 të datës 31 janar 2011, të regjistruar në shkrimoren e Gjykatës së Qarkut në të
njëjtën ditë, i pandehuri është shpallur fajtor:

Sepse më 21 prill 2009, rreth orës 21:05, në Stanoc të Poshtëm në Komunën e
Vushtrisë, N. D. është munduar ta detyrojë [redacted] që të ketë
marrëdhënie seksuale duke e përdorur një instrument të rrezikshëm. N. D.
është paraqitur i maskuar prapa F. D. ia ka mbyllur gojën dhe e ka tërhequr atë
në një vend të përshtatshëm për ta kryer aktin seksual. Ai ka nxjerrë një thikë dhe i ka
thënë: "qepe! qepe! Se mundem me të ther". F. D. ka bërë titur me zë të lartë dhe
ka mbrojtur veten. N. D. ia ka prerë dorën e majtë me thikë dhe i ka
shkaktuar disa gërvishetje në fytyrë.

Duke vepruar kështu, i akuzuari N. [REDACTED] D. [REDACTED] ka kryer veprën penale Dhunim në tentativë në kundërshtim të nenit 193 paragrafit 3 pikës 3 në lidhje me nenin 20 të KPK-së.:

Dhe është dënuar me:

Burgim në kohëzgjatje prej shtatë (7) viteve për veprën penale Dhunim në tentativë.

Koha e kaluar në paraburgim nga 21 prilli 2009 deri më 23 shkurt 2010 është llogaritur sipas nenit 73 paragrafit 1 të KPK-së.

Për më tepër, i akuzuari N. [REDACTED] D. [REDACTED] është obliguar që ti paguaj shpenzimet e procedurës penale sipas nenit 102 paragrafit 1 të KPPK-së me përjashtim të shpenzimeve të përkthimit dhe interpretimit.

Avokati mbrojtës i të akuzuarit brenda afatit kohor ka paraqitur ankesë të datës 23 maj 2010 kundër aktgjyqimit. Është pohuar se aktgjykimi përmban shkelje esenciale të procedurës penale, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, shkelje të ligjit penal dhe se vendimi i shqiptuar kundër të akuzuarit mbi sanksionin penal do të kundërshtojë. Është propozuar anulimi i aktgjyqimit të kundërshtuar duke e liruar të akuzuarin N. [REDACTED] D. [REDACTED] nga aktakuza sipas nenit 390 paragrafit 3 të KPPK-së, ose në rastin më të keq, të shpallet fajtor për shkaktim të lëndimeve të lehta trupore sipas nenit 153 paragrafit 4 të Kodit Penal të Kosovës (KPK-së).

ZPShK-ja, me përgjigjen e datës 31 tetor 2011 të regjistruar në shkrimoren e Gjykatës Supreme të Kosovës më 04 nëntor 2011, ka kundërshtuar ankesën dhe ka propozuar që ajo të refuzohet si e pabazuar, duke e vërtetuar aktgjykimin e kundërshtuar.

Në bazë të aktgjyqimit me shkrim në lëndën P, Nr. 41/10 të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë të datës 31 janar 2011 (i paraqitur në shkrimoren e asaj Gjykate në të njëjtën ditë), ankesës së të pandehurit të dorëzuar me shkrim, shkresave përkatëse të dosjes dhe parashtrësive verbale të palëve gjatë shqyrtimit më 13 dhjetor 2011, së bashku me analizën e ligjit të aplikueshëm, Gjykata Supreme e Kosovës pas këshillimit të mbajtur më 13 dhjetor 2011, lëshon këtë:

AKTVENDIM

Ankesa e avokatit mbrojtës në emër të pandehurit N. [REDACTED] D. [REDACTED] kundër aktgjyqimit të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë, P. Nr. 41/2010, të datës 31 janar 2011, pranohet.

Aktgjykimi i ankimuar anulohet në bazë të ankesës dhe sipas detyrës zyrtare kthehet në gjykatën e shkallës së parë për rigjykim dhe vendosje.

ARSYETIM

Historia e procedurës

Më 21 prill 2009, rreth orës 21.05, në fshatin Stanoc i Poshtëm në Komunën e Vushtrrisë, F. D. ka zbritur nga autobusi dhe ishte duke u kthyer nga puna në shtëpi. Ishte errët dhe derisa ishte duke ecur në drejtim të shtëpisë së saj ajo u sulmua nga prapa nga një mashkull i cili mbante maskë dhe ishte veshur me rroba të zeza, ai menjëherë ia ka mbyllur gojën me një rëndë dorë që ta parandalojë që të bërtas. Ai e ka ulur në gjunjë dhe ajo ka parë se ai kishte një thikë në dorën tjetër. Ai vazhdonte t'i thoshte "Qepe! Qepe, ose përndryshe do të theri!". F. D. ishte në gjunjë dhe ai nuk e lejonte që të ngritët në këmbë. Ai vazhdoi që ta tërhiqte përtokë dhe e ka zvarritur në drejtim të një strehe afër shtëpisë së saj dhe thoshte "hajde qihemi". F. D. është munduar ta mbroj veten dhe ka tentuar që t'ia heq maskën kryerësit, mirëpo nuk ka arritur ta bëjë një gjë të tillë. Përfundimisht, F. D. është liruar dhe pastaj sulmuesi është larguar me vrap. Ai akoma mbante maskën dhe mori thikën me vete. E tërë kohëzgjatja e incidentit, nga fillimi deri në fund, ka qenë rreth 10 deri në 15 minuta.

Në bazë të rezultateve të hetimeve, Prokurori Publik në Gjykatën e Qarkut në Mitrovicë ka paraqitur aktakuzën PP. Nr. 86/2009, të datës 24 qershor 2009, kundër të pandehurit N. D. dhe e ka akuzuar për veprën penale Dhunim në tentativë në kundërshtim të nenit 193 paragrafit 2 pikave 1 dhe 2 në lidhje me nenin 20 të KPK-së.

Me aktvendimin e datës 22 shkurt 2010, Gjyqtari për konfirmim ka shpallur deklaratat e F. D. siç janë dhënë në Polici më 21 dhe 22 prill 2009, si të papranueshme për shkak të faktit se ajo nuk është njoftuar lidhur me të drejtat e saj që të mos flasë. Me aktvendimin e datës 23 prill 2009, Gjyqtari për konfirmim ka hedhur poshtë aktakuzën (PP. Nr. 86/09) të datës 24 qershor 2009, për shkak të faktit se kryesisht ka qenë e bazuar në deklaratat e F. D. të cilat më parë janë shpallur të papranueshme.

Më 08 mars 2010, F. D. ka paraqitur ankesë kundër aktvendimit të Gjyqarit për konfirmim të datës 23 shkurt 2010.

Aktakuza është konsoliduar me vendimin mbi konfirmim nga gjykata e shkallës së parë (KA Nr. 46/09) të datës 13 korrik 2010. Të gjitha provat e marra gjatë hetimeve, përveç procesverbalit të marrjes në pyetje të viktimës F. D. të datës 21 dhe 22 prill 2009, të shpallur të papranueshme me anë të aktvendimit të datës 22 shkurt 2010, janë shpallur të papranueshme.

Më 26 korrik 2010, i pandehuri N. D. ka paraqitur ankesë kundër aktvendimit mbi konfirmim të datës 13 korrik 2010.

Me aktvendimin e datës 03 nëntor 2010, një koleg prej tre gjyqtarëve i Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë ka refuzuar ankesën e të pandehurit N. D. si të pabazuar dhe ka vërtetuar aktvendimin mbi konfirmim të datës 13 korrik 2010.

Shqyrtimi gjyqësor ka filluar përmes katër seancave më 14, 15 dhe 16 dhjetor 2010 dhe më 31 janar 2011, kur edhe është shpallur aktgjykimi i kundërshtuar.

Gjatë shqyrtimit gjyqësor, gjykata e shkallës së parë ka ekzaminuar të akuzuarin N. D. dhe ka marrë në pyetje dëshmitaren F. D. (të dy më 16 dhjetor 2010). Për më tepër, shumë dokumente janë lexuar në procesverbal si: Raporti fillestar mbi incidentin i datës 21 prill 2009; fleta vazhduese nr. 1 e Raportit fillestar mbi incidentin të datës 21 prill 2009; raporti i policit i datës 21 prill 2009, raporti i hetuesit i datës 21 prill 2009 (i përpiluar nga Polici i Kosovës dhe , raporti i hetuesit i datës 21 prill 2009 ((i përpiluar nga Polici i Kosovës fotografitë (faqet 120 – 149 të shkresave të lëndës); Raporti i Njësisë së krimeve rajonale në Mitrovicë i datës 21 prill 2009 (faqet 151-152 e shkresave të lëndës); Raporti identifikues i mjekësisë ligjore i datës 21 prill 2009; deklaratat e të pandehurit të dhëna më 22 prill 2009 dhe më 11 qershor 2009; deklaratat e palës së dëmtuar të dhëna më 21 dhe 22 prill 2009; Përshkrimi mjekësor nga Qendra Emergjente në Vushtri i datës 21 prill 2009 dhe Raporti mbi gjendjen e shëndetit mendor të N. D. i datës 8 korrik 2009.

Në bazë të gjetjeve të tyre, më 31 janar 2011 Gjykata e Qarkut ka shpallur aktgjykimin e kundërshtuar dhe ka shpallur të akuzuarin fajtor për veprën penale të lartpërmendur. Si rrjedhojë, Gjykata i ka shqiptuar të akuzuarit dënimin e specifikuar më lart.

Avokati mbrojtës i të akuzuarit ka paraqitur ankesë të datës 23 maj 2010, brenga afatit ligjor kundër aktgjykimit dhe ka pretenduar dhe propozuar siç është cekur më lartë.

ZPSHK-ja, me përgjigjen e datës 31 tetor 2011 të regjistruar në shkrimoren e Gjykatës Supreme të Kosovës të datës 4 nëntor 2011 ka kundërshtuar ankesën dhe ka propozuar siç është cekur më lartë.

Më 13 dhjetor 2011, Gjykata Supreme e Kosovës ka mbajtur seancë sipas nenit 410 të KPPK-së.

Prokurori publik i është referuar mendimit me shkrim të datës 31 tetor 2011 dhe ka propozuar siç është përshkruar në mendim.

GJETJET E GJYKATËS

Ankesa është e pranueshme dhe e bazuar mirë.

Në përgjithësi, duhet të theksohet që tërë shkresat e lëndës përmbajnë një numër të madh të mospërputhjes posaçërisht kur kemi të bëjmë me datat e dokumenteve të caktuara. Kështu, për shembull është, urdhri për ekzaminim psikiatrik të pandehurit që është lëshuar nga gjyqtari vendor i procedurës paraprake të datës 19 janar 2009 (fq. 170 dhe 171 të shkresave të lëndës) përderisa vepra penale e pretenduar është kryer vetëm më 21 prill 2009; brenda dokumenteve të caktuara është përmendur viti 2006 dhe gjithashtu procesverbal i shqyrtimit gjyqësor nga seanca e datës 16 dhjetor 2009 përmban – përkundër datës së 16 dhjetorit 2009 në letrën përcjellëse – gjithashtu edhe datat 14 dhe 15 dhjetor 2009. Megjithatë, në vijim Gjykata Supreme do ti adresoj dobësitë që më së tepërmi bien në sy vetëm të aktgjykimit të ankimuar.

A. Shkelja esenciale e procedurës penale

Avokati mbrojtës në ankesën e tij ka theksuar shkeljen esenciale të procedurës penale pasi që aktgjykimit të ankimuar do të mund ti mungoj arsyetimi i duhur dhe se arsyetimi i paraqitur nuk do të përputhet me faktet substanciale të lëndës. Prandaj, Neni 403, paragrafi 1, pika 12 e KPPK-së mund të shkelet. Për më tepër, gjithashtu Neni 403, paragrafi 1, pika 8 e KPPK-së e gjithashtu edhe Neni 403 paragrafi 2 i KPPK-së do të mund të ishte shqetësues pasi që deklaratat e palës së dëmtuar të dhëna në polici me datën 22 prill 2009 janë shpallur të papranueshme me aktvendimin KA.nr. 46/09 të Gjykatës së Qarkut të datës 22 shkurt 2009 dhe aktakuza PP. nr. 86/09, e datës 24 qershor 2009 është refuzuar me aktvendimin KA.nr. 46/09 të Gjykatës së Qarkut të datës 23 shkurt 2009, ndërsa me aktvendimin e vërtetuar të datës 13 korrik 2010 aktakuza është konfirmuar. Përfundimisht, deklaratat e të pandehurit të dhëna në polici dhe te Prokurori Publik do të jenë të papranueshme pasi që ato janë dhënë në kundërshtim të Neneve 155 dhe 156 të KPPK-së.

Sa i përket mospërputhshmërisë së arsyetimit të aktgjykimit të kundërshtuar me dispozitivin dhe me gjendjen e vërtetuar faktike, në këtë pjesë është vërtetuar me pak fjalë që arsyetimi i aktgjykimit të kundërshtuar mbështetet në të dyja, deklaratat e të pandehurit N. D. dhe deklaratat e viktimës F. D. mirëpo nuk e pasqyrojnë në tërësi dallimin në mes tyre. Prandaj, dispozitivi i aktgjykimit të kundërshtuar së pari pasqyron deklaratat e F. D. të kryera nga disa gjetje tjera të cilat quhen prova vërtetuese. Gjykata Supreme do të shtjellojë mbi këtë aspekt të aktgjykimit të kundërshtuar në mënyrë më të hollësishme nën pikën C mbi vërtetimin e gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike. Prandaj, Gjykata Supreme pajtohet që Neni 403, paragrafi 1, pika 12 e KPPK-së është shkelur në lëndën në fjalë.

Sa i përket papranueshmërisë së pretenduar të deklaratave të viktimës F. D. Gjykata Supreme megjithatë gjen se me të vërtetë gjykata e shkallës së parë i ka bërë referencë këtyre deklaratave që iu ofruan policisë me 21 dhe 22 prill 2009 (fq.4 deri fq. 6 të aktgjykimit të kundërshtuar në versionit në gjuhën angleze), edhe pse me aktvendimin KA.nr. 46/09 të Gjykatës së Qarkut të datës 22 shkurt 2009 të dyja janë shpallur të papranueshme për shkak të faktit që F. D. nuk është paralajmëruar nga policia lidhur me të drejtat e saj për të heshtur to. Ky vendim është konfirmuar me aktvendimin vërtetues të datës 13 korrik 2010, dhe i fundit përsëri është kundërshtuar me ankesën e të pandehurit N. D. të datës 24 korrik 2010 por megjithatë është vërtetuar me vendimin e kolegjit prej tre gjyqtarësh të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë të datës 3 nëntor 2010. Është përtej të gjitha dyshimeve që aktvendimi mbi pranueshmërinë e deklaratave të F. D. është bërë i formës së prerë, dhe për këtë arsye gjykata e shkallës së parë nuk e lejuar që ti referohet atyre edhe më tej si prova.

Vlen të përmendet në këtë kontekst që është e mundshme që gjyqtari për konfirmim ka bërë gabim kur ai ka vendosur që deklaratat në fjalë të viktimës F. D. si të papranueshme. Në bazë të Nenit 160, paragrafit 1, pikës 2 të KPPK-së pasi që është relevante në lëndën në fjalë, personi është i liruar nga detyra e dëshimit kur ai/ajo "i/e gjinisë së gjakut në vijë të drejtë me të pandehurin, personat e gjinisë së gjakut në vijë anësore deri në shkallë të tretë [...]".

Megjithatë, në lëndën në fjalë i pandehuri është djali i [REDAKTUAR] dhe ky i fundit është vëllai i babai të viktimës. Që të dytë gjoja se i kanë babanë/prindërit e tyre të përbashkët. Prandaj, nga perspektiva e të pandehurit, viktimë F [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR] është e gjinisë së gjakut me të nëpërmes babait, gjyshit dhe xhaxhait, d.m.th.: deri në shkallën e katërt. Si përfundim, F [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR] nuk ka pasur të drejtë për të heshtur para policisë, arsyeja e cila ajo nuk ishte paralajmëruar në mënyrë jo të duhur lidhur me të drejtat e saja.

Megjithatë, gjykata e shkallës së parë nuk ka pasur të drejtë që vetëm të mos e përfill aktvendimin vërtetues. Në pajtim me Nenin 154, paragrafin 6, të KPPK-së "prova, e cila me aktvendim është konstatuar si e papranueshme, në një fazë të mëvonshme të procedurës me aktvendim mund të konstatohet si e pranueshme".

Gjykata e shkallës së parë nuk e ka lëshuar aktvendim të këtillë në lëndën në fjalë por vetëm ka përdorur si prova deklaratat e F [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR] të datës 21 dhe 22 prill 2009, edhe pse gjyqtari për konfirmim i ka shpallur ato të papranueshme. Prandaj, Gjykata Supreme konstaton se janë shkelur Neni 403, paragrafi 1, pika 8 e gjithashtu paragrafi 2 i KPPK-së.

Sa i përket shkeljes së pretenduar të Neneve 155 dhe 156 të KPPK-së lidhur me marrjen në pyetje të pandehurit për momentin duhet të lihet i hapur nëse i pandehuri është rrahur apo jo nga policia gjatë intervistimit të parë të pa-dokumentuar prandaj (si pasojë) vetëm të pretenduar të datës 21 prill 2009.

B. Vërtetimi i gabuar dhe jo i plotë i gjendjes faktike

Avokati mbrojtës në ankesën e tij ka theksuar vërtetimin e gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, duke pohuar kështu që provat e paraqitura kundër të pandehurit N [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR] nuk janë të mjaftueshme për të dëshmuar që i pandehuri ka qenë në vendin e ngjarjes natën e diskutueshme prandaj për atë arsye nuk është dëshmuar që ai ka kryer ndonjë veprim joligjor kundër viktimës F [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR].

Gjykata Supreme e Kosovës në të vërtetë nuk pajtohet me vërtetimin e gjendjes faktike dhe të vlerësimit të provave siç është kryer nga gjykata e shkallës së parë në lëndën në fjalë. Edhe pse kolegji nuk ka dyshime që viktimë F [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR] është sulmuar në natën e 21 prillit 2009 nga njeriu i maskuar nga prapa dhe që autori i krimit e ka detyruar atë brenda hangarit në fjalë bile duke e lënduar atë me thikë, duhet të provohet që gjykata e shkallës së parë nuk i ka konstatuar të mjaftueshme dhe nuk i ka vlerësuar provat lidhur me identitetin e të pandehurit N [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR] duke qenë autori përkatës i sulmit. Në vend të kësaj, gjykata e ka bazuar aktgjykimin mbi pretendime dhe tregues edhe pse shumë lehtë do të mund të ofroheshin prova të qarta.

Aktgjykimi i kundërshtuar i gjykatës së shkallës së parë, pas radhitjes së deklaratave të viktimës, F [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR] dhe të pandehurit, N [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR] ka vërtetuar gjendjen themelore të lëndës siç është nxjerr në pah përpara në fillim të aktgjykimit (Historiku i procedurës, fq. 3 të këtij aktgjykimi në versionin e gjuhës angleze). Aktgjykimi pastaj nxjerr në pah që "këto fakte janë të mbështetura nga deklaratat e qëndrueshme të F [REDAKTUAR] D [REDAKTUAR] kur është dëgjuar nga policia më datën 22.4.2009 dhe në shqyrtimin gjyqësor e gjithashtu edhe shpjegimit që ajo e ka dhënë në Qendrën Emergjente kah ora

21.30 – pak kohë pas aksidentit. Deklaratat e saja vërtetohen më tutje me fotografitë në shkresa të lëndës duke treguar pantallonat e përbaltura të F. D. Këto fakte gjithashtu janë në pajtim me deklaratën e N. D. të dhënë në stacion policorë me 22.4.2009 në të cilin ai theksoi që me datën 21.04.2009 rreth orës 20.00 ai shkoi në stacionin e autobusëve për të pritur F. D. Ai kishte të veshur pallto të zezë dhe fanellë të zezë me mëngë të shkurtra të cilën ai e përdori për të mbuluar fytyrën e tij pasi që ai nuk ka dashur që dikush prej familjes së tij apo të familjes së F. D. që ta njoh atë. Ai ishte duke e pritur atë, sepse sikurse ai tha, ata u pajtuan të takohen atë ditë që të kenë orgji seksuale. Kur ajo zbriti nga autobusi, tashmë ishte errësirë. Ai iu afrua asaj nga prapa. Ajo e njohu atë por tha që ajo ishte vonë dhe se familja e saj mund të dyshojnë diçka. Ai e kapi atë për dore të saj dhe e tërhoqi mbi tokë me qëllim që të shkoj pas disa blloqeve ashtu që mos të shihen nga ndokush. Ai gjithashtu kishte thikë me vete dhe e mbante në dorën e tij me qëllim të frikësimit të saj. Në bazë të deklaratës së tij, F. D. gjithashtu tentoi ta tërheq atë më tutje por ata u ndalën tek blloqet ku ata patën orgji seksuale për një kohë dhe pastaj u ndanë. N. D. pohoi që F. D. e kapi thikën derisa ata ishin së bashku dhe ai e morri prej saj por ai nuk e di se si ajo e preu dorën e saj. [...]"

Sa i përket identitetit të sulmuesit, aktgjykimi i shkallës së parë pastaj vazhdon duke theksuar që "edhe pse autori i krimit ishte tërësisht i mbuluar me maskë në fytyrën e tij dhe i veshur me të zeza, F. D. identifikoi N. D. si autor të krimit që nga fillimi i hetimeve" dhe që "ajo është në gjendje të njoh autorin e krimit për shkak të gjatësisë dhe zërit të tij". Për më tepër, deklaratat e saj janë vërtetuar me faktin që "fanella e zezë me mëngë të shkurtra që ishte përdorur nga sulmuesi për të mbuluar kokën e tij janë gjetur nga policia brenda shtëpisë së N. D. gjithashtu edhe fanella me mëngë të shkurtra me njolla gjaku me siguri nga gjaku i F. D. ishte zbuluar në të njëjtën shtëpi. N. D. dështoi të ofroj shpjegim të besueshëm të qenit (ekzistimit) të tij atje" (fq.9-10 të aktgjykimit të kundërshtuar në versionit në gjuhën angleze).

Gjykata Supreme në radhë të parë konstaton se që këto gjetje faktike nuk pasqyrojnë në tërësi se çka i pandehuri dhe viktima kanë theksuar para policisë, prokurorit publik dhe gjykatës.

Lidhur me deklaratat e ndryshme të pandehurit N. D. shkresat e lëndës thonë si në vijim:

Sa i përket marrjes së pretenduar në pyetje të pandehurit nga policia tashmë me datën 21 prill 2009, i pandehuri ka pohuar se ishte rrahur nga policia dhe se kjo situatë ka pasur ndikim në deklaratën e tij të dhënë më 22 prill 2009 para policisë, shkresat e lëndës nuk përmban asnjë informacion. Prandaj, Gjykata Supreme nuk mund të marr qëndrim lidhur me këto pretendime të ngritura nga i pandehuri.

Megjithatë, sipas Procesverbalit të marrjes në pyetje të dyshuarit me datën 22 prill 2009, i pandehuri theksoi para policisë që "me 21.04.2009 rreth orës 20.00 unë shkova prej shtëpisë time [...] në fshatin Stanovc i Ulët [...] dhe qëllimi im ishte të pres autobusin me të cilin shumicën e rasteve udhëton F. D. [...]. Unë isha i veshur me veshje (mbathura) sportive me ngjyrë hiri dhe bluzë me ngjyrë kuq e zi, pallto të zezë, një fanellë të zezë me mëngë të shkurtra me të cilën e kam mbuluar fytyrën, me qëllim që mos të njihem nga dikush prej familjes së [...] e gjithashtu edhe nga

familja ime. Unë po prisja [...] derisa të vinte F [redacted] sepse unë u morra vesh me të njëjtën të mërkurën e fundit që të enjten që unë do të shkoj dhe të pres atë derisa ajo të arrij nga Prishtina me qëllim që të kemi akt seksual [...]. Unë nuk e ka vendosur [fanellën me mëngë të shkurtra] në fytyrën time derisa unë e pashë autobusin. [...] Kur F [redacted] u afrua unë i thash asaj mos bërtit, jam unë, F [redacted] më pyeti mua: a je ti N [redacted] unë i thash po, të fillojmë me orgjinë seksuale, F [redacted] më tha unë jam vonë, familja ime mund të supozoj gjithçka, Unë e kapa atë për dore, dorën e majtë e vendosa në shpinën e saj dhe për afro 5 minuta ne patëm orgji seksuale, ajo më shtyu mua dhe unë preva dorën me thikë, thika ishte e injta, unë e kisha në dorën time me qëllim të frikësimit të F [redacted] kur ne patëm orgjinë seksuale, mua mu ngrit penisi, unë nuk guxoja të kisha akt seksual me F [redacted] pasi që isha i frikësuar se do ta lë shtatzënë [...]. Kur ne patëm orgjinë seksuale, unë e kisha thikën në dorën time të djathtë, kur ishim te blloqet gjatë orgjisë seksuale unë e vendosa thikën mbi tokë. F [redacted] kapi thikën dhe më thirri, unë isha i frikësuar se do të më qëllonte, unë e morra thikën por kjo ndodhi me dashje, unë nuk e di si F [redacted] preu dorën dhe nuk e di se ndodhi e prera në dorën time, kur shkova në shtëpi unë vëreja gjakun në dorë, askush nuk më pa, unë e lava dorën me ujë [...].”

Sipas Procesverbalit të marrjes në pyetje të pandehurit të datës 11 qershor 2009, i pandehuri në prani të avokatit të tij mbrojtës ka theksuar para prokurorit publik “Unë e di që isha në shtëpi duke lyer me gëlqere, nuk e di në çfarë kohe unë u largova që të shkoj në Vushtrri për të ecur dhe ky rast ndodhi, nuk e di se si ndodhi. [...] Lidhur me lëndën përkatëse, nuk më kujtohet që e kam parë F [redacted] unë e tërhoqa atë, e nxora thikën dhe ia drejtova asaj, asnjë fjalë nuk ia kam drejtuar, gjithashtu me thikë unë e kam prerë dorën e saj. Unë kam deklaratë në polici dhe unë e mbështes atë”.

Sipas Procesverbalit të Shqyrtimit Gjyqësor të datës 16 dhjetor 2010 i pandehuri ka theksuar që “Unë isha në shtëpi në shtëpinë e xhaxhait tim, duke gëlqerosur apo duke lyer muret. Ishte rreth orës 6 pas dite. Isha në shtëpi duke lyer muret me babanë tim, nënën dhe të gjithë të tjerët. Gjersa isha duke i lyer muret dhe duke i pastruar dyert, erdhi policia” (procesverbali i shqyrtimit gjyqësor i datës 16 dhjetor 2010, faqe.25). Pas mohimit se ka përdorur ndonjëherë thikën kundër viktimës F [redacted] D [redacted] po se ai kishte gërvishur fytyrën e saj, një fotografi e një këmishe iu tregua të pandehurit dhe ai e njohu atë fanellë që i përkiste familjes së tij. Ai e kishte veshur atë gjatë ngjyrosjes dhe i ndërroi rrobat kur policia arriti dhe kërkoi nga ai të shkonte me ta (procesverbali i shqyrtimit gjyqësor i datës 16 dhjetor 2010, faqe 29). Në pyetjen e Gjyqtares Charpentier se a do të mund ta identifikonte fanellën e bardhë, i pandehuri u përgjigj: “Po. Është veshje”. Në pyetjen tjetër të Gjyqtares Charpentier: “A mund të na shpjegoni pse në të ka disa njolla gjaku?” i pandehuri sqaroi: “sepse gjatë pastrimit të dyerve e preva gishtin tim. Është një sfungjer me tel dhe gjatë pastrimit të njollave të gëlqeres unë e preva dorën time” (procesverbali i shqyrtimit gjyqësor i datës 16 dhjetor 2010, faqe 36).

Lidhur me dëshmitë e viktimës F [redacted] D [redacted] shkresat e lëndës shënojnë sic vijon:

Bazuar në Procesverbalin e Marrjes në Pyetje të Viktimës, F [redacted] D [redacted] ka dëshmuar më 21 prill 2009 para policisë se “Unë dyshoj në djalin e axhës tim, N [redacted] D [redacted] duke u bazuar në zërin dhe gjatësinë e tij”.

Pas një dite, sipas Procesverbalit të Marrjes në pyetje të viktimës të datës 22 prill 2009, F. D. ka dëshmuar se "Një person i panjohur për mua në fillim më ka sulmuar nga prapa. Pasi ky person u afrua te unë, unë vëreja se ai ishte i veshur me të zeza; kishte një kapelë të zezë në kokë, kurse në fytyrë e kishte një fanellë të zezë. [...] ky person nxori nga trupi i tij një thikë mesatare dhe më kërcënoi: "Mbylle gojën se të ther, të vras", kur e dëgjova zërin, e kuptova se ky person ishte N. [...] N. më liroi dhe vrapoi drejt rrugës kryesore e cila qon deri te shtëpia e tij. Pasi ai u largua, unë arrita në përfundim se ai ishte N. unë e vëreja këtë në bazë të gjatësisë së trupit të tij si dhe kur ai filloi të vrapojë dhe të ikë nga vendngjarja. [...] Fillimisht unë nuk e dija se është N. por kur ai filloi të më kërcënojë me thikë, unë e njoha zërin e tij dhe më pas e kuptova këtë kur ai u largua nga vendngjarja" (shkresat e lëndës, faqe. 176 deri 178).

Gjatë marrjes në pyetje të saj në shqyrtimin gjyqësor të datës 16 dhjetor 2010 F. D. dëshmoi lidhur me identitetin e të pandehurit se ishte kryerësi i Dhunimit në tentativë të pretenduar: "Unë e njoha se ishte ai (faqe. 4). Në momentin kur mu afrua. Unë e pashë atë. Gjatësia e tij dhe gjithçka (faqe.5)". Në pyetjen e Avokatit mbrojtës: "Si arritët në përfundim se ky person ishte N. D. tur ju thoni se ai ishte i maskuar?" dëshmitarja u përgjigj: "Siç thashë më herët ai edhe më parë tentoi t'i bënte gjërat e njëjta me mua. [...] Unë e njoha duke u bazuar në gjatësinë e tij. [...] Unë e di sa ai është i gjatë por nuk e di në metra e centimetra (faqe.11)". Në pyetjen e Kryetarit të trupit gjykues: "A kishte diçka tjetër që të ndihmoi ta njihe atë?" ajo u përgjigj: "Unë e njeha atë". [...] Kryetari i trupit gjykues: "Pra a e njohë zërin e tij?" F. D. "Po". Kryetari i trupit gjykues: "Dhe zëri i kujt ishte?" F. D. "I tij" (faqe.16-17).

Gjetjet e policisë:

Në fund duhet ti kushtohet vëmendje Raportit Mjeko-Ligjor të Identifikimit të datës 21 prill 2009 dhe të përpiluar nga Polici i Mjekësisë Ligjore (KP #0192), i cili pohon se "[p]as ekzaminimit të venit të ngjarjes, nuk kemi mundur të gjejmë asnjë gjurmë të dyshimtë, ne vazhduam te shtëpia e viktimës [ku] afër derës së hyrjes së shtëpisë, përkatësisht në shkallën e katërt në anën e majtë kemi hasur në ngjyrë të kuqe, që dyshohet të jetë gjaku i viktimës. [...] Pas kompletimit të kësaj prove, ne shkruam në shtëpinë e të dyshuarit [...]. Aty janë gjetur këto prova:

- Prova 2 (Fanellë e bardhë në të cilën ishin disa njolla të kuqe, dyshohet të jenë gjak) është gjetur në anën e majtë të korridorit të shtëpisë së të dyshuarit [...]
- Prova 3 (Thika e dyshuar të jetë përdorur në këtë rast), është gjetur në anën e djathtë po ashtu në korridor [...]
- Prova 4 (Bluzë e zezë) është gjetur në banjë [...]" (shkresat e lëndës, faqe.153-154).

Gjykata Supreme gjen se Aktgjykimi i kundërshtuar nuk e ka vlerësuar mjaftueshëm gjendjen e provave.

Megjithëse Gjykata e shkallës së parë iu ka referuar dëshmi të F. D. të datës 21 dhe 22 prill 2009 edhe pse të dyja ishin vendosur si prova të papranueshme siç u tha më herët, duket se Gjykata e shkallës së parë ka mbështetur mendimin e vet në fajësinë

e të pandehurit N. D. kryesisht mbi dëshminë e të pandehurit të dhënë para policisë më 22 prill 2009. Në këtë kontekst i pandehuri vërtetë ka dhënë një tregim në bazë të cilit ai më datë 21 prill 2009 doli dhe u takua me viktimën F. D. për "orgji seksuale" për çka më parë ishin pajtuar të dytë. Megjithatë, pavarësisht se kjo dëshmi është larg të qenit një pranim sa i përket veprës penale të Dhunimit të tentativë, Gjykata e shkallës së parë nuk e ka analizuar drejt këtë dëshmi në prapavijën e dëshmimeve të mëvonshme të të pandehurit para Prokurorit Publik më 11 qershor 2009 dhe gjatës shqyrtimit gjyqësor më 16 dhjetor 2010, ku ai kishte revokuar dëshminë e tij të mëparshme.

Madje edhe nëse e lejmë anash çështjen e papranueshmërisë së dëshmimeve të F. D. në këtë pikë (që Gjykata e shkallës së parë më vonë e ka bërë), Gjykata Supreme i merr parasysh dallimet serioze në dëshmitë e të pandehurit N. D. i cili para policisë më 22 prill 2009 ka dëshmuar se ishte "i veshur me rroba sportive ngjyrë hiri dhe bluzë ngjyrë kuq e zi, xhaketë të zezë, një fanellë të zezë me të cilën e mbulovala fytyrën time" dhe të dëshmitares dhe viktimës F. D. e cila gjatë marrjes në pyetje në polici në të njëjtën ditë kishte theksuar se "Unë e vërejtja se ai ishte veshur në të zeza; kishte kapelë të zezë në kokë, kurse në fytyrë kishte një fanellë të zezë".

Këto dëshmi – në dallim me gjetjet e Aktgjykimit të kundërshtuar – nuk vërtetohen me provat e gjetura në shtëpinë e të pandehurit, që në veçanti (përveç thikës) ishin një "bluzë e zezë" dhe një "fanellë e zezë në të cilën ishin disa njolla të kuqe që dyshohet të jenë gjak". Pavarësisht se sendi i shënuar si prova D4 dhe e treguar në fotografitë #22 dhe #23 të shkresave të lëndës vërtetë shfaqin një bluzë të zezë, është me rëndësi se as i pandehuri e as viktimja asnjëherë nuk e kanë përmendur se sulmuesi i F. D. kishte të veshur bluzë të zezë.

Po ashtu gjetja e Gjykatës së shkallës së parë se "fanella e zezë që ishte përdorur nga sulmuesi për mbulimin e fytyrës së tij ishte gjetur nga policia brenda shtëpisë së N. D." nuk ka asnjë bazë në shkresat e lëndës. Asnjëherë nuk është vërtetuar se fanella e zezë nga shtëpia e të pandehurit (dhe në botë ka shumë fanella të tilla), të cilën i pandehuri gjatë seancës së shqyrtimit gjyqësor të datës 16 dhjetor 2010 (faqe.29 e versioni në Gjuhën Angleze) e ka identifikuar se i përket familjes së tij ishte identike me fanellën të cilën sulmuesi i F. D. kishte përreth kokës së tij.

E fundit por jo më pak e rëndësishme, Gjykata Supreme është e pakënaqur të vërtetojë se sa i përket fanellës së zezë nga shtëpia e të pandehurit, që më herët asnjëherë nuk është përmendur gjatë rrjedhës së hetimeve, Gjykata e shkallës së parë ishte e kënaqur të pohojë se "është zbuluar edhe një fanellë e bardhë me njolla gjaku me gjasë nga gjaku i F. D. [...]" (faqe.10 e Aktgjykimit të kundërshtuar në versionin në Gjuhën Angleze). Edhe pse F. D. kurrë nuk ka përmendur një fanellë të bardhë të sulmuesit të saj dhe i pandehuri N. D. gjatë seancës së shqyrtimit gjyqësor më 16 dhjetor 2010 ka dhënë një sqarim për njollat e gjakut, që do të ishte gjaku i tij, i rrjedhur nga plaga që ai e mori gjersa ishte duke zbardhuar muret e shtëpisë së axhës së tij, Gjykata e shkallës së parë në vend të kërkojë një ekspertizë mjekoligjore ka kufizuar veten në dëshminë se "N. D. nuk ka arritur ta japë një sqarim bindës për ekzistencën e kësaj aty".

Vetëm duhet të përmendet përveç kësaj se sa i përket asaj që F. D. thënë se ajo mund ta njohë të pandehurin për shkak të gjatësisë së tij, mënyrës së lëvizjes së tij

dhe zërit të tij, nga ajo asnjëherë nuk është kërkuar të japë më shumë hollësira përkitazi me veçoritë eventuale në mënyrën e lëvizjes së tij, e cila do të ishte tipike për të pandehurin, as nuk është bërë krahasimi i zërit, duke kërkuar nga viktimja F. D. të bëjë pa asnjë kontakt me sy identifikimin e zërit të të pandehurit në mes të një numri të zërave (meshkujsh), të gjithë ata duke i shqiptuar kërcënimet e bëra F. D. nga kryerësi.

C. Shkelja e Ligjit Penal

Avokati mbrojtës ka theksuar në ankesën e tij se veprimet e të pandehurit ishin cilësuar juridikisht gabimisht si Dhunim në tentativë në përputhje me Nenin 193 paragrafin 3 pikën 3 lidhur me Nenin 20 të KPK-së, mirëpo duke u bazuar madje edhe në dëshmitë të viktimës F. D. do të jepej vetëm vepra penale e Lëndimit të lehtë trupor në përputhje me Nenin 153 paragrafin 4 të KPK-së. Përveç kësaj, përgjegjësia penale e të pandehurit nuk ishte analizuar nga Gjykata e shkallës së parë.

Për shkak të gjetjeve të nënvizuara më herët, Gjykata Supreme tani për tani përmbahet nga vlerësimi i çështjes së cilësimi të gabuar juridik të pretenduar të veprimeve kundrejt viktimës F. D. Mund të vërtetohet vetëm se cilësimi i Dhunimit në tentativë varet nga analiza e kujdesshme e kriterëve subjektive të Ligjit pasi që ekziston vullneti dhe dëshira e kryerësit. Një analizë e tillë mungon në lëndën në fjalë. Kjo e fundit shumë lehtë ka mundur të bëhet duke bërë krahasimin e dëshmisë së N. D. të datës 22 prill 2009 dhe pretendimin e tij se kishte marrëveshje me F. D. për të pasur "orgji seksuale" dhe pretendimet e F. D. në dëshmitë e saja të ndryshme se kryerësi donte ta dhunonte.

Megjithatë, Gjykata Supreme gjen se Gjykata e shkallës së parë nuk ka bërë asnjë përpjekje përkitazi me gjendjen e besueshmërisë penale së të pandehurit, edhe pse çështja e afeksionit të pretenduar psikologjik të të pandehurit ishte e njohur për Gjykatën dhe e diskutuar bazuar në faktin se i pandehuri kinse ka shfaqur disa sjellje që bien në sy dhe ka deklaruar para Prokurorit më 11 qershor 2009 se si rregull ai nuk mund të mban mend dëshmitë e tija të mëparshme edhe në rastet kur këto dëshmi janë dhënë para pak kohësh.

Gjykata Supreme e Kosovës gjen se ankesa është e pabazuar edhe në këtë aspekt. Pavarësisht se çështja e veçantë e besueshmërisë penale së të pandehurit N. D. ishte ngritur nga Mbrojtja në mes tjerash në ankesën e tij, por me sa duket nuk ishte analizuar ose marrë në konsideratë fare më herët, çështja bie nën fushën e shqyrtimit ankimor dhe prandaj duhet të ekzaminohet nga Gjykata madje *ex officio*, në përputhje me Nenin 404 pikën 2 të KPPK-së.

Neni 12 i KPK-së referohet, i cili përcakton:

(1) Personi i cili ka kryer veprë penale konsiderohet i paafte mendërisht nëse në kohën e kryerjes së veprës penale lëngonte nga një sëmundje mendore e përkohshme ose e përhershme, nëse kishte çrregullim mendor apo ngecje në zhvillimin mendor, që e ka prekur funksionimin e tij mendor, dhe, si pasojë e kësaj, nuk ka qenë në gjendje t'i kuptojë ose t'i kontrollojë veprimet e mosveprimet e tij apo të kuptojë se kryen veprë penale.

(2) Person i cili ka kryer veprë penale konsiderohet se ka afiësi të zvogëluar mendore nëse në kohën e kryerjes së veprës penale aftësia e tij për të kuptuar apo për t'i kontrolluar veprimet a mosveprimet e tij ka qenë dukshëm e zvogëluar për shkak të cekura në paragrafin 1 të këtij neni. Personi i tillë konsiderohet penalisht përgjegjës, por këto rrethana merren parasysh nga gjykata kur vendos për kohëzgjatjen dhe llojin e sanksionit ose masën e trajtimit të detyrueshëm.

Lidhur me këtë duhet të nënvizohet se Prokurori Publik ka paraqitur një propozim për ekspertizë psikiatrike në kohën kur lënda ishte ende në pritje të Prokurori Publik. Çështja e ekspertizës po ashtu është diskutuar edhe gjatës shqyrtimit gjyqësor. Kjo e fundit mund të kuptohet nga procesverbali i shqyrtimit gjyqësor i datës 16 dhjetor 2009, (faqe.21 e versionit në Gjuhën Angleze). Edhe pse përtej të gjitha dyshimeve në përputhje me rrethanat ekspertiza u urdhërua nga Gjyqtari i procedurës paraprake sipas dokumentit në faqe. 170/171 të shkresave të lëndës (i cili jep datën 19 janar 2009), Prokurori Publik nuk arriti ta sigurojë ekspertizën gjatë seancës së shqyrtimit gjyqësor më 16 dhjetor 2010. Megjithatë, nga procesverbali përkatës mund të kuptohet se Gjykata e shkallës së parë ishte në posedim të ekspertizës së datës 08 korrik 2009, ku kjo e fundit ishte diskutuar gjatë seancës së shqyrtimit gjyqësor më 16 dhjetor 2010 siç vijon:

"Kryetari i kolegjit: Ndërsa kjo ekspertiza nga Qendra Klinike Universitare e Prishtinës, nga reparti i psikiatrisë? Kjo ekspertizë nuk ka fare numra në faqet e saj, [...].

Prokurori publik: Është lëshuar nga gjykata me propozim të prokurorisë, por kam frikë se nuk e kemi atë provë. [...]

[REDACTED] a dhe z. [REDACTED] e keni parë këtë ekspertizë?

[REDACTED] Jo, kemi kërkuar një gjë të tillë por nuk na është dhënë.

Kryetari i kolegjit: Pasi që palët nuk e kanë parë ekspertizën e datës 8 korrik 2009, ju sugjeroj të marrim një pauzë prej 20 minutash në mënyrë që të bëhen kopjimi i saj [...] dhe që e njëjta t'u dorëzohet palëve [...].

Ndërkohë, palëve iu është dorëzuar raporti i ekspertizës. Sugjeroj që të marrim një pauzë prej 15 minutash me qëllim që t'iu mundësojmë atyre ta lexojnë raportin. Pastaj do të komentojmë nëse i njëjti raport duhet të përfshihet në prova materiale apo jo. [...] Z. Prokuror publik, pas jeni njoftuar me ekspertizën a keni dëshirë që e njëjta të përfshihet si provë materiale?

Prokurori publik: Po.

[REDACTED] Ne dëshirojmë që e njëjta të përfshihet si provë.

[REDACTED] Nuk kundërshtojmë provën në fjalë. [...]

Kryetari i kolegjit: Gjykata konstaton se të gjitha provat e propozuara nga Prokurori publik janë të pranueshme dhe prandaj pranohen si prova materiale. [...] Gjykata

pranon si provë të gjitha materialet e përmendura nga Prokurori publik duke përfshirë këtu edhe ekspertizën e Qendrës Klinike Universitare të Kosovës, të datës 08. 07. 2009. Tash pyetja ime për palët është kjo: a dëshironi të lexohen të gjitha provat apo mund t'i konsiderojmë të njëjtat si të lexuara?

Prokurori publik: Mund t'i konsiderojmë si të lexuara.

[REDAKTUAR] Ne mbështesim propozimin e bërë nga Prokurori publik.

[REDAKTUAR] [...] Vetëm sa për t'u sqaruar – [...] Në shkresat e lëndës të cilat i kam pranuar më herët numrat e faqeve nuk përputhen me numrat të cilët tash janë propozuar nga ana e Prokurorit publik.

Kryetari i kolegjit: Nëse është kështu puna atëherë do të kërkoj nga Prokurori publik që të na japë numrat e faqeve dhe të bëjë një përshkrim të shkurtër të provave.

Prokurori publik: [...] Në fund raporti i Qendrës Klinike Universitare të Kosovës nuk ka numra të faqeve në shkresat e Prokurorit publik. [...]

Kryetari i kolegjit: Me pajtimin e të gjitha palëve, të gjitha dokumentet konsiderohen si të lexuara" (procesverbali i shqyrtimit gjyqësor të datës 16 dhjetor 2010, faqe 20 deri në faqe 24).

Ekspertiza mjekësore e datës 8 korrik 2009 pasi që është e rëndësishme në këtë kuptim, lexon si më poshtë:

"Ekspertiza psikiatrike [...] është bërë duke u bazuar në urdhrin e [...] Gjykatës së Qarkut [...] me qëllim të konstatimit të faktit nëse [N. D.] ka genë në gjendje të çrregulluar mendore në kohën e kryerjes së veprës penale apo nëse i njëjti vuan nga ndonjë çrregullim mendor. [...]

Pacienti ka një shkallë të ulët të kapacitetit mendor, me nivel të topitjes, me koeficient të inteligjencës IQ ca. 75. Nuk ka prani të pasqyrës psikopatologjike në përbërjen mentale [...dhe nuk ka ...] elemente të cilat tregojnë për ndonjë paqëndrueshmëri emocionale [e cila nënkupton "ndryshueshmëri"]. Profili emocional PIE e paraqet të njëjtin si një individ i cili dominohet me orientim kah epshi pa ndonjë ndjeshmëri të thellë emocionale. [...] Rezultatet e vlerësimit psikologjik nuk tregojnë për ndonjë funksion të çrregulluar psikologjik të njohjes, d.m.th. nuk ka elemente të veçimit apo izolimit psikologjik. [...]

Lidhur me veprën penale për të cilën akuzohet, ai ka një kapacitet të ulët të të kuptuarit apo të kontrollit të veprimeve të veta por jo në masë të madhe".

Gjykata Supreme së pari konstaton se informata e ofruar nga ekspertiza përkatëse mjekësore nuk është vërtet e plotë kur kemi të bëjmë me çështjen e përgjegjësisë së zvogëluar penale apo për mungesën e plotë të një përgjegjësie të tillë tek i pandehuri N. D. e cila gjë kërkon aftësi të zvogëluara të kryerësit në fjalë si për të kuptuar ashtu edhe për kontrolluar veprimet e veta në kohën e kryerjes së veprës penale. Ekspertiza iu referohet në mënyrë të qartë këtyre kushteve vetëm përmes një fjalie, e cila është e fundit në citimin e mësipërm. Ekspertiza, duke theksuar se i pandehuri "ka

një kapacitet të ulët të të kuptuarit apo të kontrollit të veprimeve të veta por jo në masë të madhe”, në mënyrë të qartë mundohet të ndjekë kushtet e përcaktuara me Nenin 12, par. 12 të KPK-së siç është cituar edhe më lart në këtë Aktvendim, por nuk e lidh këtë rezultat me arsyetimin e kuptueshëm në mënyrë logjike.

Përkundër kësaj, çështja e përgjegjësisë penale të të pandehurit duhet që të merret parasysh *ex officio* nga ana e trupit gjykues prandaj duhet të adresohet në mënyrë të përshtatshme në vendimin e gjykatës, sa herë që ka shenja për ndonjë shqetësim të mundshëm në këtë drejtim. Në rastin në fjalë, edhe pse raporti përkatës mjekësor gjithashtu radhitet si provë materiale me numrin 15 në Aktgjykimin e kundërshtuar (faqja 4 e versionit në gjuhën angleze), Gjykata e shkallës së parë nuk ka harxhuar madje asnjë fjalë të vetme sa i përket domethënies së raportit apo gjendjes së përgjegjësisë penale të të pandehurit, për të cilën kjo e fundit ka mundur të sugjeronte duke pasur parasysh raportin përkatës mjekësor të përmendur më lart.

D. Vendimi mbi dënimin

Avokati mbrojtës në fund ka theksuar se dënimi prej shtatë (7) vjetësh burgim do të ishte tejet i ashpër për shkak të faktit se i pandehuri, në bazë të raportit mjekësor të Klinikës së Psikiatrisë vuante nga ngecja në zhvillimin mendor – intelektual prandaj si pasojë e kësaj ai kishte një aftësi të ulët të të kuptuarit dhe të kontrollit ndaj veprimeve të veta.

Gjithashtu në këtë drejtim, Gjykata Supreme përmbahet nga vlerësimi i gjetjeve të cilat kanë të bëjnë me dënimin e shqiptuar nga shkalla e parë, duke pasur parasysh gjetjet ashtu siç janë theksuar më herët. Përveç çështjes së rikualifikimit të mundshëm të veprës penale si Lëndim i lehtë trupor në vend të Dhunimit në tentativë, siç është thënë edhe më herët, referimi ka të bëjë me atë çfarë është thënë nën pikën C. të këtij Aktvendimi.

Edhe në qoftë se Gjykata do të vinte tek përfundimi se i pandehuri ka pasur përgjegjësi penale në kohën kur ka kryer veprën penale, ka nevojë të diskutohet ndikimi eventual i “kapacitetit të tij të ulët mendor” siç është konstatuar me ekspertizën mjekësore, në vendimin mbi dënimin në bazë të Nenit 12, paragrafit 2 të KPPK-së.

Për arsyet e përmendura më lart, Gjykata Supreme ka vendosur si në dispozitiv.

Anëtarët e kolejit:

Anne Kerber
Gjyqtare e EULEX-it

Nesrin Lushta
Gjyqtare e Gjykatës Supreme

Emine Mustafa
Gjyqtare e Gjykatës Supreme

Salih Toplica
Gjyqtar i Gjykatës Supreme

Kryetari i kolegjit:

Gerrit-Marc Sprenger
Gjyqtar i EULEX-it

Procesmbajtësi

Holger Engelmann
Zyrtar ligjor i EULEX-it